

Fordel», men ogsaa hvor Optrækkningen af ikke skyldige Afgifter sker til Fordel for det offentlige.

Til §§ 148—151. (U. §§ 139 og 140, U. L. om Forseelser § 22 og U. § 141, jfr. Mot. Sp. 252—53, 402 og 253—54).

Disse Paragraffer, hvortil svarer Straffelovens §§ 123, 126—132 og 141, angaar forskellige særlige *Forbrydelser i Retsplejens Udøvelse*, begaaede dels af Dommere, Nævninger, Voldgiftsmænd, Kommissionsmedlemmer og andre, der er udrustede med Myndighed til at træffe Afgørelse i private Retsforhold (§§ 148—150), dels af andre Myndigheder (Anklagemyndighed og Politim. fl.), hvem det paahviler at virke til Haandhævelse af Statens Straffemyndighed (§§ 149—151). Medens §§ 148 og 149 angaar de Tilfælde, hvor der ved Handlingen tilføjes en Person Skade (§ 149) eller ligefrem materiel Uret (§ 148), bestaar den efter § 150 strafbare Handling kun i en formel Overtrædelse af de i Loven givne Forskrifter.

Den i Udkastets § 139, Stk. 2 foreslaaede Straf er mildnet ved Lovforslagets § 148, Stk. 2. Bestemmelsen i § 150 er ændret saaledes, at Paragraffen foruden Forsæt kun rammer den grove Uagtsomhed og, at Straffen betyder en Skærpelse i Forhold til Udkastet (L. om Forseelser § 22).

Til §§ 152 og 153. (U. §§ 142 og 143, jfr. Mot. Sp. 254).

Disse Paragraffer træder i Stedet for Straffelovens §§ 124 og 140.

Til § 154. (U. § 144, jfr. Mot. Sp. 254—256).

Paragraffen, der træder i Stedet for Straffelovens § 139, fastsætter Straf dels for *retstridig Aabenbarelse af Hemmeligheder, der vedrører offentlig Tjeneste eller Hærv*, dels for retstridig Benyttelse — uden Aabenbaring — af saadanne Hemmeligheder i den Hensigt at skaffe sig eller andre uberettiget Vinding. Ved Tilføjelse af et nyt Stk. 3 foreslaas Paragraffens Bestemmelser udvidet til ogsaa at omfatte Brud paa den Funktionærers ved private koncessionerede Telegraf- og Telefonanlæg paahvilende Hemmeligholdelsespligt. Saadanne Forseelser, der nu straffes efter en særlig Bestemmelse i Lov Nr. 84 af 11. Maj 1897 § 18, bør efter Ministeriets Formening falde ind under de samme Regler, som gælder for Tjenestemænd ved de tilsvarende Statsinstitutioner. Iøvrigt finder Bestemmelsen kun Anvendelse paa Per-

soner, der virker i offentlig Tjeneste eller Hverv, og vil f. Eks. ikke kunne finde Anvendelse paa Læger, der ikke er Embedslæger, og Apotekere, selv om der ved Lov er paalagt disse Tavshedspligt, jfr. Lov Nr. 132 af 29. April 1913 § 10 angaaende Apotekere. Paa disse Personer saavel som paa Tjenestemænds Aabenbarelse af andre Hemmeligheder end egentlige Tjenestehemmeligheder vil Bestemmelsen i § 261, Stk. 2, kunne finde Anvendelse.

For at præcisere, at det er en Betingelse for Anvendelsen af § 154, at den paagældende har været eller maatte være sig bevidst, at det, han har meddelt videre, skulde holdes hemmeligt, har man om den strafbare Handling anvendt Udtrykket »røbe« i Stedet for »aabenbare«. Endvidere har man omredigeret Beskrivelsen af Genstanden for Hemmeligholdelsespligten i Stk. 1, 1. Punktum i Overensstemmelse med § 170, Stk. 1 i den første Straffelovskommissions Udkast.

Til § 155. (U. § 145, jfr. Mot. Sp. 256).

Paragraffen, der træder i Stedet for Straffelovens § 138, foreslaas ved en Tilføjelse til Stk. 2 udvidet til ogsaa at omfatte Funktionærerne ved private koncessionerede Telegrafanlæg, jfr. Bemærkningerne ovenfor til § 154.

Til §§ 156—159. (U. §§ 146—149, jfr. Mot. Sp. 256—258).

Disse Paragraffer giver visse mere *almindelige Bestemmelser om strafbare Handlinger, foretagne under Udførelse af offentlig Tjeneste eller Hverv*.

§ 156, der angaar forskellige Forbrydelser, som i sig selv falder ind under andetsteds i Lovforslaget givne Straffebestemmelser, træder delvis i Stedet for Straffelovens §§ 125, 127, 128, 130 og 133—135.

Den almindelige Straffebestemmelse i § 157, jfr. nu Straffelovens § 141, tjener som Supplement til de foregaaende Bestemmelser om Tjenesteforseelser, og det er overladt til Domstolenes Skøn at afgøre, om der i det enkelte Tilfælde kan statuere at foreligge Misbrug. Den foreslaaede Straf er mildere end efter Udkastets § 147.

Forsaavidt § 158 fastsætter Straf for Ulydighed mod Overordnede Befalinger, træder Paragraffen i Stedet for Straffelovens § 142. Iøvrigt er Bestemmelsen ny i dansk Ret.

Paragraf 159 træder i Stedet for Straffelovens § 143.